

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Pravidla nakládání s komunálním majetkem
Diplomant/ka: Martin Lávička
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Martina Lávičky zpracovaná na téma „Pravidla nakládání s komunálním majetkem“.

Diplomant si za cíl své práce stanovil popis právního rámce, ve kterém se mohou územní samosprávné celky pohybovat při nakládání se svým majetkem (str. 1, parafráze).

Přestože lze zřejmě dovodit, co měl autor svým vymezením cíle na mysli, nejde o vymezení ani přesné a jasné, ani o vymezení nijak zvlášť ambiciózní. Lze odkázat na definici diplomové práce, již by měl být „*odborný text, který má charakter rozsáhlejší teoretické studia, která přináší nový pohled na zadaný problém nebo je fundovanou analýzou zkoumaného problému a variant jeho řešení*“ (čl. VI odst. 4 vyhlášky děkana FPR č. 33D/2019, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce).

Stanovení si cíle v podobě „popisu“ určité právní materie je tedy přinejmenším nepřilíš odpovídající tomuto předpisu, zřejmě již však dokonce spíše až chybné.

Práce je členěna do 10 číslovaných kapitol, počítaje v to však i úvod, závěr, a dokonce i cizojazyčné resumé a seznam použitých zdrojů (!). Číslovaný úvod a závěr se v diplomových pracích občas vyskytují a patrně to nelze en bloc vyloučit, nicméně seznam zdrojů a cizojazyčné resumé již zcela jistě netvoří „obsahovou náplň“ diplomové práce, která by měla být číslovaná jako kapitoly. Přinejmenším v tomto smyslu je tedy struktura práce částečně nepřesná.

Diplomant ve svém výkladu vychází z vymezení základních pojmů nezbytných pro další výklad, následně se stručně věnuje historickým aspektům nakládání s komunálním majetkem od renesance územní samosprávy v roce 1990 do současnosti. Čtvrtá a pátá kapitola jsou věnovány klíčovým otázkám hospodaření s komunálním majetkem, resp. nakládání s ním z hlediska příslušné právní regulace, na což logicky navazuje kapitola šestá pojednávající o kontrole a dozoru nad nakládáním s komunálním majetkem. Poslední kapitola obsahuje stručné srovnání se zahraniční – konkrétně pak slovenskou – právní úpravou.

Ve vztahu k obsahové stránce lze konstatovat, že v práci převažuje popisný styl zpracování, kdy diplomant především prezentuje platnou právní úpravu, resp. relevantní právní instituty. Text však nepůsobí ani tak jako komentář k pozitivněprávnímu předpisu jako spíše praktický „návod“ pro někoho, kdo s tímto předpisem pracuje či hodlá pracovat. To je patrně důsledkem relativně častého užívání metodických doporučení vydaných ministerstvy (zejm. pak odborem veřejné správy, dozoru a kontroly MV ČR). To samo o sobě patrně není

obsahovou chybou, už proto, že zmíněné zdroje bývají zpracovány na poměrně vysoké odborné úrovni, je to však nepochybně faktor, který se projevuje do podoby a charakteru výsledného díla, které tím trochu ztrácí svůj akademický ráz. Na druhou stranu je třeba poznamenat, že text je průběžně doplňován odkazy na relevantní judikaturu, jakkoliv i ta se zdá být čerpána spíše ze sekundárních zdrojů než z vlastní badatelské činnosti diplomanta (k tomuto závěru může vést například její relativní zastaralost, k čemuž dochází právě tehdy, je-li dynamicky se vyvíjející soudní judikatura vybírána ze statického výběru provedeného v již vydaném díle). Analytická a kritičtější hodnocení právní úpravy však v textu nacházíme jen velmi zřídka, zdali vůbec.

Výraznější obsahové (myšleno faktické) chyby se v práci v zásadě nevyskytují, relativně často však čtenáře zarazí nepříliš vhodná formulační stavba vět či volba slov (jen skutečně namátkou například na str. 35 – „*akceptace Ústavního soudu u jednání starosty*“, na str. 39 – „*po přijetí rekodifikační novelizace*“ atp.).

Formální náležitosti práce jsou v zásadě standardní, text splňuje většinu předepsaných požadavků běžných pro tento typ kvalifikačních prací.

Pokud se v textu objevují v tomto smyslu nějaké nedostatky, jsou zpravidla v zásadě marginální a lze odhadnout, jak k nim došlo (například nedůvodná „mezera“ v textu na str. 19 vyvolaná patrně obrazovým schématem na následující str. 20 atp.).

Celkově je možno práci hodnotit jako přijatelnou a splňující podstatnou část předepsaných požadavků. Za největší problém vidím absentující vymezení cíle odpovídajícího stanovenému charakteru diplomové práce, není to však překážka připuštění práce k ústní obhajobě. V případě její nadprůměrné úrovně připouštím hodnocení práce stupněm „velmi dobře“, v případě jiném stupněm „dobře“.

Podněty k diskusi:

Měla by se podle diplomanta pravidla zakotvená v § 39 a násl. obecního zřízení vztahovat i při smluvním zřizování služebností či věcných nebo reálných břemen na obecní majetek?

Jaké problémy přinášejí v praxi hojně používané tzv. adresné záměry?

V Plzni dne 17/05/2024

Podpis autora posudku

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Pravidla nakládání s komunálním majetkem
Diplomant/ka: Martin Lávička
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Martina Lávičky zpracovaná na téma „Pravidla nakládání s komunálním majetkem“.

Diplomant si za cíl své práce stanovil popis právního rámce, ve kterém se mohou územní samosprávné celky pohybovat při nakládání se svým majetkem (str. 1, parafráze).

Přestože lze zřejmě dovodit, co měl autor svým vymezením cíle na mysli, nejde o vymezení ani přesné a jasné, ani o vymezení nijak zvlášť ambiciózní. Lze odkázat na definici diplomové práce, již by měl být „*odborný text, který má charakter rozsáhlejší teoretické studia, která přináší nový pohled na zadaný problém nebo je fundovanou analýzou zkoumaného problému a variant jeho řešení*“ (čl. VI odst. 4 vyhlášky děkana FPR č. 33D/2019, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce).

Stanovení si cíle v podobě „popisu“ určité právní materie je tedy přinejmenším nepřilíš odpovídající tomuto předpisu, zřejmě již však dokonce spíše až chybné.

Práce je členěna do 10 číslovaných kapitol, počítaje v to však i úvod, závěr, a dokonce i cizojazyčné resumé a seznam použitých zdrojů (!). Číslovaný úvod a závěr se v diplomových pracích občas vyskytují a patrně to nelze en bloc vyloučit, nicméně seznam zdrojů a cizojazyčné resumé již zcela jistě netvoří „obsahovou náplň“ diplomové práce, která by měla být číslovaná jako kapitoly. Přinejmenším v tomto smyslu je tedy struktura práce částečně nepřesná.

Diplomant ve svém výkladu vychází z vymezení základních pojmů nezbytných pro další výklad, následně se stručně věnuje historickým aspektům nakládání s komunálním majetkem od renesance územní samosprávy v roce 1990 do současnosti. Čtvrtá a pátá kapitola jsou věnovány klíčovým otázkám hospodaření s komunálním majetkem, resp. nakládání s ním z hlediska příslušné právní regulace, na což logicky navazuje kapitola šestá pojednávající o kontrole a dozoru nad nakládáním s komunálním majetkem. Poslední kapitola obsahuje stručné srovnání se zahraniční – konkrétně pak slovenskou – právní úpravou.

Ve vztahu k obsahové stránce lze konstatovat, že v práci převažuje popisný styl zpracování, kdy diplomant především prezentuje platnou právní úpravu, resp. relevantní právní instituty. Text však nepůsobí ani tak jako komentář k pozitivněprávnímu předpisu jako spíše praktický „návod“ pro někoho, kdo s tímto předpisem pracuje či hodlá pracovat. To je patrně důsledkem relativně častého užívání metodických doporučení vydaných ministerstvy (zejm. pak odborem veřejné správy, dozoru a kontroly MV ČR). To samo o sobě patrně není

obsahovou chybou, už proto, že zmíněné zdroje bývají zpracovány na poměrně vysoké odborné úrovni, je to však nepochybně faktor, který se projevuje do podoby a charakteru výsledného díla, které tím trochu ztrácí svůj akademický ráz. Na druhou stranu je třeba poznamenat, že text je průběžně doplňován odkazy na relevantní judikaturu, jakkoliv i ta se zdá být čerpána spíše ze sekundárních zdrojů než z vlastní badatelské činnosti diplomanta (k tomuto závěru může vést například její relativní zastaralost, k čemuž dochází právě tehdy, je-li dynamicky se vyvíjející soudní judikatura vybírána ze statického výběru provedeného v již vydaném díle). Analytická a kritičtější hodnocení právní úpravy však v textu nacházíme jen velmi zřídka, zdali vůbec.

Výraznější obsahové (myšleno faktické) chyby se v práci v zásadě nevyskytují, relativně často však čtenáře zarazí nepříliš vhodná formulační stavba vět či volba slov (jen skutečně namátkou například na str. 35 – „*akceptace Ústavního soudu u jednání starosty*“, na str. 39 – „*po přijetí rekodifikační novelizace*“ atp.).

Formální náležitosti práce jsou v zásadě standardní, text splňuje většinu předepsaných požadavků běžných pro tento typ kvalifikačních prací.

Pokud se v textu objevují v tomto smyslu nějaké nedostatky, jsou zpravidla v zásadě marginální a lze odhadnout, jak k nim došlo (například nedůvodná „mezera“ v textu na str. 19 vyvolaná patrně obrazovým schématem na následující str. 20 atp.).

Celkově je možno práci hodnotit jako přijatelnou a splňující podstatnou část předepsaných požadavků. Za největší problém vidím absentující vymezení cíle odpovídajícího stanovenému charakteru diplomové práce, není to však překážka připuštění práce k ústní obhajobě. V případě její nadprůměrné úrovně připouštím hodnocení práce stupněm „velmi dobře“, v případě jiném stupněm „dobře“.

Podněty k diskusi:

Měla by se podle diplomanta pravidla zakotvená v § 39 a násl. obecního zřízení vztahovat i při smluvním zřizování služebností či věcných nebo reálných břemen na obecní majetek?

Jaké problémy přinášejí v praxi hojně používané tzv. adresné záměry?

V Plzni dne 17/05/2024

Podpis autora posudku